

Kinasusuklaman Nang Walang Dahilan

“Nangyayari ito, upang matupad ang salita na nasusulat sa kanilang kautusan, Kinapootan nila ako ng walang kadahilanan.”

—Juan 15 talata 25

KINAMUMUHIAN SIYA NG RELIHIYOSONG mundo noong panahon ni Jesus, at sa wakas ay pinatay siya. Kinasusuklaman nila siya dahil ang kanyang paraan ng pamumuhay ay salungat sa kanila. Sa pamamagitan ng kaniyang halimbawa ng pagsasakripisyo, hinatulan niya ang kanilang paraan ng pagiging makasarili at, sa pamamagitan ng kaniyang mga turo, inilantad niya ang kanilang mga popular na pagkakamali habang nagtuturo ng di-popular na mga katotohanan.

Ang mga salita ng ating pambungad na teksto, na kinuha mula sa Awit 69 bersikulo 4, ay sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad noong mga huling oras ng kaniyang ministeryo sa lupa. Alam niya ang kabagabagan at dalamhati na malapit nilang pagdusahan, at sinikap niyang ihanda ang kanilang mga puso at isipan para sa mga pangyayaring malapit nang mangyari. Hindi niya nais na sila ay matisod, ngunit maging handa na tanggapin ang Banal na Espiritu sa Pentecostes at makibahagi sa mga kahanga-hangang pribilehiyo ng makalangit na pagtawag. Hebreo 3 bersikulo 1

ANG MUNDO SCORN

Sa panahon ng ministryo ni Jesus, natutuhan ng mga disipulo na ang pagiging isang tagasunod ng mapagpakumbaba at mapagpakumbabang si Jesus ay hindi nagdulot sa kanila ng mabuting kalooban ng relihiyosong mundo noong kanilang panahon. May mga pagkakataon na dumagsa ang karamihan sa kanilang minamahal na Panginoon, ngunit kadalasan ang kanilang motibo ay nagiging anumang materyal o makalaman na pakinabang na inaasahan nilang matatanggap mula sa kaniya. lilan ang interesado hanggang sa tapat na pagsunod sa kanya, o handang magsakripisyo upang maging mga alagad niya. Juan 6 bersikulo 26 at 27 at 60 at 66

Nang dumating ang oras na ipako si Jesus sa krus, walang alinlangang naniwala ang kanyang mga alagad na kahit papaano ay makakatakas siya sa kamatayan at gampanan ang kanyang tungkulin bilang pinuno at hari ng Israel. Alam nila ang mga salita ni Propeta Isaias na isinulat tungkol sa Mesiyas, “Sa paglago ng kanyang pamahalaan at kapayapaan ay walang katapusan.” (Isaias 9 talata 7). Gayunpaman, hindi nila alam na kailangan muna niyang magdusa at mamatay para sa mundo bago matupad ang kahanga-hangang mga propesiya na may kaugnayan sa kanyang kaluwalhatian sa kaharian. Ito ang kanilang pag-asa na makibahagi sa Guro sa kanyang kaluwalhatian, na pinaniniwalaan nilang malapit na.

DAPAT MAMATAY SI HESUS

Hindi ipinagkait ni Jesus sa kaniyang mga alagad ang pangangailangan ng kaniyang nalalapit na kamatayan. Mula sa ulat sa Banal na Kasulatan, nalaman natin, “Mula noon ay nagsimulang ipakita ni Jesus sa kanyang mga alagad, kung paanong siya ay kinakailangang pumaroon sa Jerusalem, at magdusa ng maraming bagay sa matatanda at mga punong

saserdote at mga eskriba, at patayin, at muling mabuhay sa ikatlong araw.” (Mateo 16 talata 21). Bagaman malinaw ang sinabi ni Jesus, malamang na inisip ng kaniyang mga tagasunod na may iba pang kahulugan ang sinabi niya.

Alam ni Jesus na ang kaniyang mga alagad ay tumitingin pa rin sa kanilang mga pribilehiyo ng pagiging alagad mula sa pangmalas ng materyal na mga pakinabang at sa kaluwalhatian ng inaasahan nilang matamo mula sa pakikisama sa kaniya. Alam din niya na, pagkatapos ng Pentecostes, sila ay mabibigo ng Banal na Espiritu ng pang-unawa. Ngayon, gayunpaman, hindi nila matanggap ang katotohanan na ang kamatayan ng kanilang Panginoon ay talagang mangyayari.

KINAPOOT NG MGA SUMUSUNOD NI JESUS

Mahal ng mga disipulo ang kanilang Guro at kumbinsido sila na siya ang itinalaga ng Diyos na Mesiyas, ngunit hindi pa nila nauunawaan na magkakaroon ng pagdurusa at kamatayan na kaakibat ng kanyang ministeryo, bago ang kaluwalhatian at karangalan. Kalaunan ay isinulat ni Pedro, “Sinasaliksik kung ano, o kung anong paraan ang ipinahihiwatig ng Espiritu ni Cristo na nasa kanila, nang ito ay nagpatotoo nang una sa mga pagdurusa ni Cristo, at sa kaluwalhatian ng kasunod nito.” 1 Pedro 1 bersikulo 11

Sa aming itinatampok na kasulatan, kinilala ni Jesus na siya ay kinapootan nang walang dahilan, at ipinaliwanag din niya, “Kung ang sanlibutan ay napopoot sa inyo, alam ninyo na ako ay kinapootan bago kayo. pag-uusig din kayo; kung tinupad nila ang aking salita, tutuparin din nila ang inyo, ngunit ang lahat ng mga bagay na ito ay gagawin nila sa inyo dahil sa aking pangalan, sapagkat hindi nila nakikilala ang nagsugo sa akin. Juan 15 bersikulo 18 hanggang 21

Nagbabala rin ang Guro, “Narito, ang oras ay dumarating, oo, ngayon ay dumating na, na kayo ay mangangalat, bawa’t tao sa

kaniyang sarili, at iiwan akong mag-isa: at gayon ma'y hindi ako nag-iisa, sapagka't ang Ama ay sumasa akin. Ang mga bagay na ito ay sinalita ko sa inyo, upang sa akin ay magkaroon kayo ng kapayapaan. Juan 16 bersikulo 32 at 33

Mabuting tandaan na hindi gaanong babala tungkol sa paparating na pagkalat at pag-uusig ang idinisenyo upang bigyan ang mga disipulo ng kapayapaan at kagalakan, ngunit sa halip kapag ito ay dumating ay mauunawaan nila ang tunay na kahulugan nito. Napagtanto nila na mayroon silang malaking pribilehiyo na magdusa kasama ni Jesus. Nais niyang malaman nila na napagtagumpayan niya ang mundo, at bibigyan din sila ng lakas upang mapagtagumpayan ang mundo kung patuloy silang magiging mga alagad niya. Sa ipinangakong katiyakang ito ng tagumpay ay maaari silang magalak, sa kabila ng pagsalungat at pag-uusig ng mundo. Ang kaalaman na sila ay nagdurusa kasama ang kanilang mahal na Panginoon ay magbibigay sa kanila ng lakas ng loob na magpatuloy nang tapat.

MGA NAGTAGUMPAY

Sa halimbawang ipinakita ni Jesus sa panahon ng kanyang sariling buhay, ministeryo, at mga turo, malinaw na ang buhay Kristiyano ay isang pakikibaka laban sa oposisyon. Ang isang patuloy na pakikidigma ay isinagawa kung saan tayo ay nakikipaglaban sa mga kakila-kilabot na mga kaaway na mananaig sa atin, maliban kung tayo ay binigyan ng banal na lakas upang madaig sila. Si Satanas, ang diyablo, ang dakilang Kaaway ng Kristiyano, at ang kanyang mga kaalyado ay ang mundo at ang sarili nating makasalanang laman. (1 Pedro 5 talata 8; Juan 17 talata 14 at 15; Roma 7 talata 18). Sa pagsasalita tungkol sa kanyang sarili, isinulat ni Apostol Pablo, “Dinidisciplina ko ang aking katawan at pinipigilan ito, baka pagkatapos na mangaral sa iba, ako mismo ay mawalan ng karapatan.” 1 Corinthians 9 verse 27, English Standard Version

Ang terminong "nagtagumpay" ay ginamit upang ilarawan ang tagumpay ng Kristiyano laban sa diyablo, sa mundo, at sa ating sariling laman. Ang kasamaan ang mismong pundasyon ng mundo kung saan si Satanas ang prinsipal. Kaya pinayuhan ni Pablo, "Huwag kang padaig sa masama, kundi daigin mo ng mabuti ang masama." (Roma 12 bersikulo 21). Hinihikayat din ni Juan: "Ang anumang ipinanganak ng Diyos ay dumadaig sa sanglibutan: at ito ang tagumpay (Griyego: paraan ng tagumpay) na dumaig sa sanglibutan, sa makatuwid ay ang ating pananampalataya." 1 Juan 5 bersikulo 4, Binagong Bersyon

ANG DIYOS AY PAG-IBIG

Ang ating Ama sa Langit ang may-akda ng pag-ibig at naging sponsor nito sa buong panahon. Si Satanas, gayunpaman, ang may-akda ng pagkamakasariili. Ang dalawang prinsipyong ito ay nakikipagdigma sa isa't isa mula nang bumagsak ang tao. Ang bayan ng Diyos—yaong mga naglingkod sa kanya nang tapat sa bawat panahon—ay naudyukan ng kanilang pagmamahal sa kanya. Sila ay ginabayan niya at ng kanyang Espiritu, habang ang karamihan sa iba pang sangkatauhan ay dumaan sa buhay na kontrolado ng prinsipyo ng pagkamakasariili.

Ang tao ay nilikha sa larawan ng Diyos, at ang mga bakas ng larawang ito ay nananatili pa rin at nagpapakita ng kanilang sarili sa mga gawa ng kabaitan sa bahagi ng marami. (Genesis 1 bersikulo 27). Gayunpaman, hindi ang paminsan-minsang mabait na pagkilos ang bumubuo sa pagdaig sa mundo at sa espiritu nito. Ito ay dapat na isang pagbabago mula sa prinsipyo ng pamumuhay para sa sarili tungo sa pamumuhay para sa Diyos at pag-aalay ng ating buhay sa paglilingkod sa kaniya. Dahil sa kasalanan, ang "sarili" ay tinanggap ng sangkatauhan bilang isang nangingibabaw na motibo ng buhay. Ito ay naging isang paraan ng pamumuhay sa mundo na ito ay itinuturing na normal. Ang pansariling interes ang prinsipyong namamahala sa kasalukuyang

sanlibutang ito, at si Satanas ang “diyos ng sanlibutang ito.” 2
Corinto 4 bersikulo 4

MAHAL ANG ISA'T ISA

Ang tanging paraan kung saan maaalis ang pagiging makasarili, at ang alituntunin ng pagmamahal na itinatag sa buong mundo bilang gabay na alituntunin ng buhay, ay sa pamamagitan ng plano ng kaligtasan ng Diyos. Kay Hesus, mayroon tayong pinakamalawak na halimbawa ng pag-ibig bilang paraan ng pamumuhay. Hindi lamang niya tayo binigyan ng halimbawa, kundi ipinag-utos niya ang pag-ibig sa kanyang mga tagasunod, na nagsasabi, “Isang bagong utos ang ibinigay ko sa inyo, na kayo'y mangagibigan sa isa't isa; gaya ng pag-ibig ko sa inyo.” Juan 13 bersikulo 34

Ang diwa ng pag-ibig na ito ay hindi lubos na naunawaan o pinahahalagahan ng mayamang batang pinuno na sinabihan na ipagbili ang lahat ng kanyang pag-aari at ibigay sa mga dukha, ngunit pagkatapos ay umalis na malungkot. (Mateo 19 talata 16 hanggang 22; Lucas 18 talata 18 hanggang 23). Sa pagsunod sa batas ng pangangalaga sa sarili, nakaipon siya ng mga makamundong bagay para sa kanyang sarili, at hindi siya handang ibahagi ang mga ito sa iba. Nataranta ang mga alagad sa payo ni Jesus sa mayamang binata, na waring nagpapakita ng walang ingat na pagtalikod sa lahat ng pansariling interes.

TUNAY NA DISIPLESHI

Pagkatapos ay sinabi ni Pedro kay Jesus: “Narito, aming pinabayaan ang lahat, at sumunod sa iyo; ano nga ang aming makukuha?” (Mateo 19 bersikulo 27). Pinapaalalahanan ni Pedro ang Guro na bilang kanyang mga alagad ay sinunod nila ang mga kondisyon na hinahangad niyang ipataw sa mayamang batang pinuno. Ang kanilang lahat ay hindi kasing dami ng kanyang lahat,

ngunit ang prinsipyo ay pareho. Sa paggawa ng sakripisyong ito ay natural nilang gustong malaman kung ano ang maaari nilang asahan na kapalit. Ang tanong ni Pedro ay nagpapakita na hanggang ngayon ay hindi pa niya pinahahalagahan ang tunay na diwa ng pagiging disipulo. Marahil ay umaasa siyang makakatanggap siya ng isang bagay sa paraan ng karangalan at prestihiyo. Sa halip na maging isang mapagpakumbabang mangingisda, maaaring ninais niya ang isang prominenteng posisyon sa kaharian ng Mesiyas, upang maging isang tagapamahala, o isang dakila sa mga tao.

Sumagot si Jesus: "Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Na kayo na sumunod sa akin, sa pagbabagong-buhay nang ang Anak ng tao ay maupo sa luklukan ng kaniyang kaluwalhatian, kayo naman ay uupo sa labindalawang trono, na hahatol sa labindalawang lipi ng Israel. daan-daang ulit, at magmamana ng buhay na walang hanggan." (Mateo 19 bersikulo 28 at 29). Hindi tayo dapat magkaroon ng maling ideya mula sa talatang ito na nais ng Panginoon na isakripisyo ng mga Kristiyano ang iba. Mali na pagkaitan ang ating mga pamilya ng mga kinakailangang kaginhawahan at probisyon. Gayunpaman, pagkatapos gawin ito, ang sobra ay sa Panginoon.

PASALIN ANG IYONG KRUS

Nang ibalita ni Jesus sa kaniyang mga alagad na siya ay pupunta sa Jerusalem at na inaasahan niyang siya ay arestuhin doon at papatayin, hindi ito narinig ni Pedro. "Nang magkagayo'y kinuha siya ni Pedro, at pinasimulang sawayin siya, na sinasabi, Malayo nawa sa iyo, Panginoon: hindi ito mangyayari sa iyo." Ang tugon ni Jesus sa mabuting layuning payong ito ay: "Lumayo ka sa likuran ko, Satanas: ikaw ay isang katitisuran sa akin: sapagkat hindi mo ninanamnam ang mga bagay na sa Diyos, kundi yaong sa mga tao." (Mateo 16 bersikulo 22 at 23). Sinisikap ni Pedro na hikayatin ang Guro na dapat niyang pahintulutan ang sariling kapakanan na maimpluwensyahan siya, at huwag pumunta sa

Jerusalem kung saan alam niyang naghihintay ang kanyang mga kaaway.

Hindi sinasadyang itinataguyod ni Pedro ang layunin ni Satanas, na palaging hinihikayat ang mga tao na isaalang-alang muna ang kanilang sarili. Yaong sa mundo, kung saan si Satanas ang prinsipal, kadalasang iniisip muna ang sarili. Ito ay hayagang paraan ng kanilang pamumuhay, at mula pa noong mga araw ng Eden, ngunit hindi ito paraan ng Diyos. "Nang magkagayo'y sinabi ni Jesus sa kaniyang mga alagad, Kung ang sinomang tao'y ibig sumunod sa akin, ay tumanggi sa kaniyang sarili, at pasanin ang kaniyang krus, at sumunod sa akin. Sapagka't ang sinomang magibig magligtas ng kaniyang buhay ay mawawalan nito; bersikulo 24 at 25

Noon pa man ay inaalay ni Jesus ang kanyang buhay bilang sakripisyo para sa buong mundo ng sangkatauhan. Sa pangkalahatan, sa lipunan ngayon ay itinuturing ng karamihan na kamangmangan na isipin ang sinuman maliban sa kanilang sarili. Gayunman, si Jesus ay umaakit sa isip at puso ni Pedro at ng iba pang mga alagad sa pamamagitan ng pagtutuon ng kanilang pansin sa katotohanan na ang kanilang buhay ay maliligtas sa daan ng Diyos, hindi sa pamamagitan ng pagsunod sa makasanlibutang simulain ng "sarili muna."

Upang madaig ang mundo ay nangangahulugan na, bilang mga Kristiyano, tayo ay lumalaban sa prinsipyo ng pagkamakasariili kung saan tayo ay napapaligiran sa lahat ng dako. Iniaalay natin ang ating buhay nang walang pag-iimbot sa paglilingkod sa Diyos, sa Katotohanan, at sa mga kapatid. (Filipos 3 talata 7 at 8; 1 Juan 3 talata 16). Hindi tayo tinawag para maging "wala sa mundo," o mamuhay nang hiwalay sa mundo. (Juan 17 bersikulo 15). Bagkus, bagama't tayo ay nasa mundo, dapat tayong manatiling hiwalay sa mga prinsipyo at pamantayan nito, at huwag pahintulutan ang ating sarili na maimpluwensyahan ng

makasariling espiritu nito. Ang pagsubok sa atin ay habang tayo ay pisikal na nabubuhay at gumagawa sa mundo, hindi tayo umaayon sa pangkalahatang diwa nito, ngunit patuloy na nagsisikap na mawalan ng ating buhay sa layunin ng banal na pag-ibig. Roma 12 bersikulo 2

BAUTISMO HANGGANG SA KAMATAYAN

Isang mayamang pagpapala ang naghihintay sa mga Kristiyano bawat taon habang ginugunita nila ang paggunita ng sakripisyong kamatayan ng ating Panginoong Hesus. Ang pagkain ng makasagisag na tinapay at kopa ay kumakatawan sa ating paglalaan ng mga pakinabang ng kaniyang hain. (Mateo 26 bersikulo 26 hanggang 29). Palibhasa'y natanggap sa gayon ang mga pakinabang ng kaniyang haing pantubos, tayo ay nagagalak sa banal na biyaya sa atin at naaalala ang ating pribilehiyo din ng paghahain, na “mamataw araw-araw,” na sa halip, itinatangi ang ating sarili, at ibinibigay ang ating buhay sa paggawa ng kalooban ng Diyos. (1 Corinto 15 bersikulo 13). Maaaring kabilang dito ang pagtatalik ng mundo, paggasta ng pisikal na lakas, o pananakit ng mga naninirang-puri sa atin sa pamamagitan ng kanilang mga salita.

Ang atin ay isang bautismo sa kamatayan ni Hesus. "Hindi бага ninyo nalalaman, na tayong lahat na nabautismuhan kay Jesu-Cristo ay nabautismuhan sa kanyang kamatayan? Kaya't tayo'y inilibing na kasama niya sa pamamagitan ng bautismo sa kamatayan: na kung paanong si Cristo ay nabuhay na maguli sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayo ay lalakad sa panibagong buhay. Sapagka't kung tayo'y itinanim na magkakasama sa wangis ng kaniyang kamatayan, tayo rin ay magiging kawangis ng kaniyang kamatayan." Roma 6 bersikulo 3 hanggang 5

Nakatanggap tayo ng espesyal na paanyaya na sumunod sa mga yapak ng ating mahal na Panginoon at Guro. Ang “sumunod” sa kanya ay nangangahulugan na ang ating mga karanasan sa

mundo ay magiging katulad ng sa kanya. Ipinaliwanag ni Jesus, “Katotohanan, katotohanang sinasabi ko sa inyo, Ang alipin ay hindi dakila kaysa sa kanyang panginoon, ni ang sinugo ay dakila kaysa sa nagsugo sa kanya.” (Juan 13 bersikulo 16). Sa mga taong matapat na sumusunod sa mga yapak ng Guro, kahit na sila ay “kapopootan nang walang dahilan,” ang pangako ay ibinigay: “Siya na magtagumpay ay aking ipagkakaloob na maupong kasama ko sa aking luklukan, kung paanong ako rin ay nagtagumpay, at umupong kasama ng aking Ama sa kanyang luklukan.” Pahayag 3 bersikulo 21